

Mel.: I natten klam og kold ...

Her samles vi i flok,
og tynd og grånet lok
har nogle af os fået, måske mer' end nok.
Vi tæller vore hår, vi tæller vore år
og synes nok, at tiden med lidt stormskridt går.
Men - gamle pionerer - vi giver ikke op,
vi spænder vore sener og ranker vores krop.
Velan - trød an og hør,
nu giver vi honnør
vort regiment, som det sig pionerer bør.

En pioner-sapør
må lave meget, før
at kampens tros de fremad med kanonen kør'.
En pioner går på,
hvor slaget det skal stå,
thi uden ham kan ingen kamp sin basis få.
Han graver i det skjulte som underjordisk trold,
han lægger sine broer og laver skansevold
med mer' end iltogsfart.
Hans skinner ligger klart,
tro ikke, at hans nævers hud er blød og sart.

Den gamle pioner
han glemmes ikke her,
her flokkes vi og glad hinandens ansigt ser.
Her er vort samlingssted,
det hænger vi nu ved,
og her skal lyde ønsket om en verdensfred.
Lad os som mænd af ære blot være ærligt ved,
at regimentet ejer lidt af vor kærlighed.
Var tonen tit lidt hård,
og var det drøje år,
det lever i et særligt skær, som tiden går.

Her samles ved et bord
hver lille og hver stor,
den menige og den, der op mod højden for.
Her er i blanding sat
hver gammel kammerat,
her er vi alle slet og ret en dansk soldat.
I alvor lad os skåle for Danmark og vort flag,
for regimentets ære, for hver en hjertesag.
For kongen og vort land
et leve alle mand
som hyldest for hver pioner i Danmarks land.